

בש"פ 5141/17 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 5141/17

כבוד השופט ע' פוגלמן
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

פלוני

המשיב:

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

(29.6.2017)

ה' בתמוז התשע"ז

תאריך הישיבה:

עו"ד בתשבע אבגז

בשם המבקשת:

עו"ד עיסא מוחמדיה

בשם המשיב:

החלטה

לפניי בקשה להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים לפי [] לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

1. ביום 10.10.2016 הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירה של אינוס; מעשים מגונים; והתחזות

עמוד 1

לשטר. על-פי המתואר בכתב האישום, המשיב הציג עצמו כשטר בפני חמישה תיירים מסין, בהם גם המתלוננת. המשיב הורה למתלוננת להתלוות אליו תוך שהוא מפריד אותה מחבריה, ובאמתלת שווא של חיפוש ביטחוני החל למשש את כל חלקי גופה. בהמשך, הורה המשיב למתלוננת לפתוח את כפתורי מכנסיה, הכניס ידו אל מתחת לתחתוניה והחדיר שתי אצבעותיו לאיבר מינה.

לשלמות התמונה יצוין, כי עוד בטרם הגשת כתב האישום, ביום 5.10.2016 נשמעה עדותם המוקדמת של המתלוננת וארבעת חבריה הנוספים, אשר חזרו בינתיים לארצם, בפני הרכב פשעים חמורים.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המבקשת בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בדיון שנערך בבקשה ביום 27.10.2016 הסכים בא-כוח המשיב לקיומה של תשתית ראייתית לכאורית להוכחת אשמתו של המשיב כמו גם עילת מעצר. לבקשת בא-כוח המשיב הורה בית המשפט המחוזי על עריכת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב. בתסקיר שהוגש צוין כי המשיב לא הורשע בעבר, אך תלוי ועומד נגדו כתב אישום בגין עבירות של אלימות במשפחה. שירות המבחן העריך כי קיים סיכון מוגבר להישנות התנהגות פוגעת מצדו של המשיב. על אף רמת הסיכון הגבוהה הנשקפת מהמשיב, ונוכח התרשמותו החיובית של שירות המבחן מן המפקחים שהוצעו בעניינו, הומלץ על שחרור המשיב ל"מעצר בית מלא" בבית הוריו בפיקוח הוריו ושלושת אחיו, בתוספת איזוק אלקטרוני.

ביום 16.11.2016 לאחר דיון בו נשמעו טיעוני הצדדים, הורה בית משפט קמא (כב' השופט י' מרזל) על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. צוין כי בהתחשב במכלול הנתונים, בין היתר, במסוכנות הנשקפת מהמשיב ובתיק הפלילי הנוסף המתנהל נגדו, לא ניתן להסתפק במעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני כהמלצת שירות המבחן. כלפי ההחלטה האמורה הגיש המשיב ערר לבית משפט זה, אך בעקבות הערות בית המשפט במהלך הדיון בערר חזר בו המשיב מן הערר והוא נמחק (בש"פ 9015/16 נגיב נ' מדינת ישראל (30.11.2016)).

3. בחלוף 9 חודשים, ומשטרם הסתיים ההליך העיקרי, הגישה המבקשת את הבקשה דנא להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים נוספים. בבקשה פורט מהלך הדיונים בתיק העיקרי - צוין, כי מעבר לגביית עדותם המוקדמת של המתלוננת וארבעת חבריה, נכון לעת הזו ניתן מענה לכתב האישום ונקבע מועד להמשך שמיעת ראיות התביעה ביום 4.7.2017. עוד צוין, כי הדיונים בתיק נדחו, בין היתר, בשל החלפת ייצוג וניסיונות להידברות בין הצדדים שהעלו חרס. המבקשת מעדכנת כי ביני לביני הורשע המשיב במסגרת הסדר טיעון בעבירות תקיפה ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בגין אלימות שנקט כלפי אשתו בעודה בהיריון - קבוע בתיק דיון ליום 12.7.2017 במסגרתו ישמעו טיעונים לעונש. לגישת המבקשת, נוכח מסוכנותו של המשיב ובהתחשב בכך שהתנהלות המשיב ובא-כוחו היא הגורם העיקרי להתקדמות הבלתי מספקת של ההליך העיקרי, יש להורות על הארכת מעצרו של המשיב כמבוקש.

4. בדיון שנערך לפני התנגד בא-כוח המשיב להארכת המעצר, וטען כי נוכח חלוף הזמן ובהתחשב בקצב התקדמות ההליך העיקרי, אשר לגישתו אינו צפוי להסתיים בתקופה הקרובה, השתנתה נקודת האיזון באופן המצדיק בחינת אפשרות שחרור המשיב לחלופת מעצר, או לחילופין מעצרו בפיקוח אלקטרוני. לגישת בא-כוח המשיב, יש להורות על קבלת תסקיר משלים, במסגרתו יבחן שירות המבחן את המסוכנות הנשקפת מן המשיב בעת הנוכחית כמו גם חלופות מעצר אפשריות.

5. לאחר העיון בבקשה ושמיעת טיעוני הצדדים בדיון שנערך לפניי, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

כידוע, במסגרת דיון בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים על בית המשפט לערוך איזון בין זכותו של הנאשם (שעומדת לו חזקת החפות) לחירות, לבין הצורך בשמירה על ביטחון הציבור ועל תקינות ההליך הפלילי (ראו למשל בש"פ 9378/16 מדינת ישראל נ' תורק, פסקה 6 (19.12.2016)). בגדר האיזון האמור יביא בית המשפט בין שיקוליו את המסוכנות הנשקפת מהנאשם; חלוף הזמן מאז מעצרו; וקצב התקדמות ההליך העיקרי, כמו גם זהות הגורם שאחראי להימשכותו (בש"פ 1578/14 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 9 (13.3.2014)). במקרה דנא, המסוכנות הנשקפת מן המשיב ברורה ונלמדת מחומרת המעשים המיוחסים לו, המתאפיינים ביסודות של תחכום ומרמה, כמו גם מהערכת שירות המבחן בתסקיר המעצר שהוגש בעניינו. כל זאת, כשברקע הדברים הרשעתו האחרונה של המשיב בעבירות אלימות במשפחה. אכן, קצב התקדמות ההליך אינו משיב רצון, ואולם, מהנתונים שהובאו לעיוני עולה שלבד מהליך הגישור שהתנהל, נראה כי העיכוב שחל אינו רובץ לפתחה של המדינה. על כן לא מצאתי שיש בכך כדי להטות את הכף לטובת שחרור המשיב בעת הזו. בהינתן כל אלה, סבורני כי נקודת האיזון טרם שונתה במידה המצדיקה שחרורו של המשיב לחלופת מעצר, ומשכך אף איני מוצא להיעתר לבקשת בא-כוח המשיב לעריכת תסקיר משלים.

6. הבקשה מתקבלת אפוא. מעצרו של המשיב יוארך ב-90 ימים, החל מיום 10.7.2017 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 2157-10-16 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ה' בתמוז התשע"ז (29.6.2017).

ש ו פ ט